

Kan tro ændre liv?

Kan et individs tro have en effekt i samfundet?

Kirkehistorien er fyldt med skandaler, magtmisbrug og forfølgelse af anderledetænkende.

Men det er ikke hele historien.

Der har i historiens løb været kvinder og mænd, som gennem deres tro på Jesus Kristus på hver sin måde har bragt forandring i deres omgivelser.

Oftest har deres arbejde foregået på græsrodsniveau, langt fra paladser og magthavere.

Mødested Amager har kigget dybt ind i historiens arkiver og vil hver måned kort introducere én af disse interessante skikkelser.

De kommer fra forskellige kirkelige traditioner, nogle er katolske helgener. Det, de har til fælles, er en dyb tro og afhængighed af den treenige Gud og overbevisning om, at det er bedre at tænde et lys end at forbande mørket.

September:

En lille mand der ville ændre verden ved at ændre sig selv

Efter anden verdenskrig lå Europa i ruiner. Millioner af europæere manglede mad og hjem. Der herskede dyb mistillid og had mod tyskerne – fjenden og besættelsesmagten for blot få år siden. Tyskland og Frankrig skændtes igen om kontrol af visse grænseområder med stål- og kulproduktion, en varig kilde til konflikt mellem disse to lande. Midt i denne urolige og politisk skrøbelige efterkrigstid lykkedes det to statsmænd – Frankrigs udenrigsminister Robert Schuman og Vesttysklands forbundskansler Konrad Adenauer – at finde frem til en plan om at placere stål- og kulproduktionen under international kontrol. Europas stål- og kulunionen blev formet i 1950.

Vejen til denne historiske aftale var gået gennem en lille schweizisk by, Caux, hvor en gruppe dedikerede kristne holdte møder med tyske, franske, italienske og andre europæiske politikere, fagforeningsledere og erhvervsledere for at skabe forsoning og bane vejen for fred og europæisk samarbejde. Både Adenauer og Schuman havde besøgt Caux, inviteret af en amerikansk præst, Frank Buchman. Buchman havde arbejdet for fred og politisk forandring i mellemkrigstidens Europa. Nu var hans vision at bringe forsoning i Europa.

"For mig at se har han ingen karisma. Han ser ikke specielt godt ud, han er ikke oratorisk begavet, han har aldrig skrevet en bog og han leder sjældent sine møder. Men statsmænd og store intellektuelle kommer fra hele verden for at spørge ham til råds og et stort antal intelligente mennesker er blevet hos ham, på fuldtid uden løn i fyrrer år, mens de kunne have dyrket deres egen karrierer. Hvorfor?" (Sir Arnold Lunn om Frank Buchman)

Frank Buchman (1878-1961) var en kontroversiel figur. En engelsk biskop beskyldte ham for at have "megalomanisk selvtillid". Ærkebiskoppen af Wien, Cardinal Franz König sagde "han var et vendepunkt i moderne verdenshistorie gennem sine idéer". I krigstidens England blev han beskyldt af nogle politikere for ikke at fordømme Hitler, selv om Gestapo i Tyskland fordømte ham og forbød hans arbejde der. Efter krigen blev han dekoreret i syv lande, bl.a. Frankrig, Tyskland, Grækenland, Japan og Filippinerne for sin indsats i internationale relationer. Han var også nomineret til Nobels fredspris i 1951 og 1952.

I løbet af sit lange liv mødte Buchman statsledere, kongelige såvel som almindelige mennesker med sit kernebudskab: Hvis du vil ændre dine omstændigheder, er du nødt til at begynde med dig selv. Det gjaldt såvel for personlige som for politiske relationer. Buchman havde lært denne lektion i 1908 i England, hvortil han var rejst som en 30-årig desillusioneret præst efter en konflikt omkring finansiering af hans sociale arbejde i Pennsylvania. Buchman var bitter over manglende forståelse for hans projekt. Under en gudstjeneste i Keswick, England havde han en vision, hvor han så Jesus på korset. Buchman indså der, at han selv var medskyldig i konflikten med bestyrelsen og den efterfølgende bitterhed han havde næret. Han skrev et brev til hvert bestyrelsesmedlem, hvor han undskyldte for at han havde næret ond vilje mod dem. Buchmans vision blev intet mindre end at ændre verden. Han dedikerede hele sit liv til det, og alt han påtog sig tjente dette formål.

Omvendelse – at komme til tro på Jesus – mente Buchman var en livsforandrende begivenhed. Omvendelsen skulle komme til udtryk på alle livets områder, både i familierelationer, på arbejde og på det samfundsmæssige plan. Samtidig fremhævede han, at denne forandring ikke var nogen teknik. Kun Gud kunne skabe en forandring i en person. I Bibelen kan vi læse at Gud talte til apostlene og de tidlige kristne. Buchman mente, at helt almindelige kristne kunne lære at lytte til Guds stemme, det var bestemt ikke noget forbeholdt helgener. Han mente at det var lige så naturligt for en kristen at lytte til Guds stemme som det var at spise og sove.

Buchmans fire livsprincipper var absolut ærlighed, renhed, uselvskhed og kærlighed. Forudsætningen for forandring var altid den ærlige indrømmelse, at man selv var nødt til at ændre sig i stedet for at fokusere på, hvordan man kunne ændre andre. Ved at sigte efter de højeste principper forblev man hele tiden bevidst om sin egen ufuldkommenhed og total afhængighed af Gud. Hvis man satte sig lavere standarder risikerede man at blive selvglad og gå i stå.

Et team dedikerede mennesker fulgte med Buchman på hans rejser og arrangerede møder, hvor de skiftedes til at tale og levere deres vidnesbyrd om forandring i deres liv. En af dem, hvis liv blev forandret gennem Buchmans budskab, brugte hans metode i sit arbejde blandt alkoholikere og grundlagde Alcoholics Anonymous. I løbet af 1930'erne, mens stormagterne oprustedes og en ny krig truede Europa, begyndte Buchman at tale om "moralsk oprustning" (Moral Re-Armament, MRA), hvor han især henvendte sig til politikere og ledere for at forhindre en ny krig. Under anden verdenskrig opholdte Buchman sig i sit hjemland, men vendte tilbage til Europa efter krigen.

For bedre at kunne uddanne MRA-teams havde Buchman etableret et træningscenter i USA. En gruppe schweiziske MRA-folk etablerede et lignende center i Caux i Schweiz. De inviterede politikere, fagforeningsfolk og erhvervsledere til Caux, for at bane vejen for europæisk samarbejde efter krigen. Men det var først da Buchman ankom i Caux og insisterede på det, at tyske delegationer blev inviteret med. Begyndelsen var svær, men fokus var på fremtiden, ikke på fortiden, i Tysklands potentiale, ikke dets skyld.

En fransk modstandskvinde, Irène Laures historie illustrerer godt Caux-mødernes effekt. Hun ankom i Caux som del af en fransk delegation, skeptisk og fuld af had mod tyskerne på grund af sine bitre oplevelser under krigen. Laure forlod ethvert møde, hvor en tysker talte. En dag mødte hun Buchman i hallen. Han spurgte hende: "Hvilken slags sammenhold ville du ønske i Europa?" Dette spørgsmål kunne hun ikke lægge fra sig, og efter nogen tid besluttede hun sig for at tale på et møde. De tyske deltagere forberedte sig på et angreb, men blev mundlamme da hun bad dem om undskyldning for sit had mod dem. Hendes tale havde en dramatisk effekt på konferencens stemning og ændrede desuden hendes eget liv fuldstændigt. I de efterfølgende år rejste hun rundt i Tyskland for at skabe forsoning mellem franskmændene og tyskerne.

Buchmans bevægelse i 1930'erne havde et tydeligt kristent indhold. Med tiden fik hans arbejde en mere almindelig moralsk karakter, da han også rejste i ikke-kristne lande som Indien og Japan og Marokko. Buchmans Moral Re-Armament udviklede sig til *Initiatives of Change*, som stadigvæk opererer fra sine centre i Caux og andre steder i verden for at skabe forandring gennem forsoning. Frank Buchman døde i 1961 som 83-årig.

Kilde: Garth Lean: *Frank Buchman – a Life. The life of Frank Buchman, a Small Town American Who Awakened the Conscience of the World*. Great Britain 1985.

Den kan læses online på: <http://www.frankbuchman.info/>